

Bilag 2

Erklæring i forbindelse med ratifikationen af ILO-konvention nr. 169 af oprindelige folk og stamme-folk i selvstændige stater

Vedrørende konventionens artikel 14 ønsker den danske regering at udtale følgende:

1. I Danmark findes der kun ét indfødt folk i konvention nr. 169's betydning. Det drejer sig om den oprindelige befolkning i Grønland eller Inuit. Ved lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands Hjemmestyre er der indført et hjemmestyre for Grønland. Hjemmestyret består af en folkevalgt forsamling, Landstinget, som vælges af den fastboende befolkning i Grønland, og en politisk valgt ledelse, Landsstyret, som vælges af Landstinget. Det fremgår af den nævnte hjemmestyrelov, at Grønland udgør et særligt folkesamfund inden for det danske rige.

2. Ved lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands Hjemmestyre er der åbnet mulighed for, at lovgivningskompetencen og administrationen på en lang række retsområder kan overgå til det grønlandske hjemmestyre. Der er efterfølgende ved aftaler mellem den danske regering og det grønlandske hjemmestyre sket overførelse af lovgivningskompetence og administration på bl.a. en række af de områder, som er omfattet af den foreliggende konvention.

3. Der har på intet tidspunkt været mulighed for at opnå ejendomsret til jord i Grønland, hverken for fysiske eller juridiske personer.

4. Ejendomsretten til jord i Grønland er ordnet på en helt særlig måde, som er traditionelt bestemt. De forskellige retlige og faktiske beføjelser, som samlet udgør ejendomsretten, er delt mellem staten, Grønlands Hjemmestyre og de enkelte grønlandere. Udgangspunktet er, at det offentlige – staten – har ejendomsretten til Grønlands jord som sådan. Den daglige bestemmelsesret over jorden i Grønland er imidlertid hos Grønlands Hjemmestyre, som bl.a. har kompetencen til at træffe afgørelse om tildeling af brugsret til jord. Grønlandere, som får tildelt en brugsret over jord i Grønland, har

ret til at opføre bygninger på det tildelte areal. Bygningerne kan i givet fald pantsættes, ligesom de med Hjemmestyrets tilladelse kan overdrages sammen med brugsretten til den jord, de ligger på.

Den ovenfor beskrevne retstilstand gælder for alle borgere i Grønland, både den oprindelige grønlandske befolkning og tilflyttere. Retstilstanden er endvidere som nævnt af meget gammel oprindelse, idet der aldrig har været mulighed for, at enkeltpersoner kan få fuldstændig ejendomsret til jord i Grønland. Der er således tale om en traditionsbestemt retstilstand, som har meget lange historiske rødder i det grønlandske samfund, og som Grønlands Hjemmestyre lægger afgørende vægt på bibeholdes.

5. Både den danske regering og det grønlandske hjemmestyre er på denne baggrund af den opfattelse, at den ovenfor beskrevne retstilstand er hensigtsmæssig og i overensstemmelse med konventionens artikel 14. Den nævnte retstilstand i Grønland, hvorefter Hjemmestyret har den fulde bestemmelsesret over jorden, tilgodeser således fuldt ud de hensyn, der ligger bag artikel 14, nemlig at den oprindelige befolknings bestemmelsesret over de områder, de traditionelt besidder, bliver respekteret.

Hertil kommer, at konventionen pålægger de deltagende staters regeringer en række forpligtelser, bl.a. med henblik på at sikre respekten for stamme- og oprindelige folks sædvaner og traditioner. I det omfang, der kunne opstå modstrid mellem en særbestemmelse som f.eks. artikel 14 i konventionen og dette overordnede princip, er det den danske regerings opfattelse, at respekten for disse folks sædvaner og traditioner er et så fundamentalt princip, at der ikke kan gøres indskrænkning heri som følge af en særbestemmelse i konventionen.